

3 GNOSTISET SYMBOLIT

3.1 Johdanto

¹Jos vihkiytymättömät löytäisivät esoteerisiin tietokuntiin kuuluvia kirjoituksia ja jos he olisivat tarpeeksi älykkäitä, he huomaisivat pian, että sanonnat ovat symbolisia.

²Näin ei kuitenkaan ollut gnostilaisen esoteerisen veljeskunnan kohdalla. Sen sanonnat olivat sellaisia, että vain vihityt saattoivat oivaltaa, että kaikki on tulkittava symbolisesti. Vihkiytymättömät ottivat kaiken kirjaimellisesti, mikä oli lähes väistämätöntä. He olivat täysin kykene-mättömiä ymmärtämään sanontojen oikeaa merkitystä tai edes sitä, että tämä puhe oli symbolista.

³Koko Uusi testamentti on näiden gnostilaisten sanontojen kooste. Evankeliumien gnos-tilaiset kirjailijat yrittivät popularisoida ja romaanien muodossa dramatisoida gnostisia sym-boleja paljastamatta niiden varsinaista merkitystä. On myönnettävä, että he muotoilivat sym-bolit tavalla, joka osoittaa korkeinta kirjallista taiteellisuutta. Jos nämä symbolit tulkitaan kirjai-mellisesti, kuten tähän asti on aina tapahtunut, niiden merkitys vääristyy jokseenkin jopa parhaimmassa tapauksessa. Edes sanontaa ”usko on kuollut ilman tekoja” ei ole tarkalleen käsitetty. ”Teoilla” gnostikot tarkoittivat ”lainkuuliaisuutta”, minkä edellytyksiä olivat laintunte-mus, kitkattoman sovelluksen tärkeyden ymmärtäminen ja soveltamisen kyky.

⁴Vain esoteerikot voivat tulkita näitä symboleja. Vähäisimmänkin pohdinnan olisi pitänyt selventää, että evankeliumit eivät olleet historiallisten tapahtumien kuvauksia ja että ne eivät sisällä gnoosista eli tietoa todellisuudesta. Nimenomaan opetuslapsista sanotaan: ”Teille on annettu oikeus oppia tuntemaan jumalan valtakunnan salaisuudet” (mistä evankeliumeista nämä salaisuudet löytyvät?) ja ”Kansalle hän puhui vain vertauksin.” Vain tämä on jäljellä Jeshun sanoista. Sillä tämän päivän ihmiset ovat samankaltaisia kuin silloiset ihmiset. Muita Jeshun sanoja ei löydy evankeliumeista. Ne löytyvät gnostisista, edelleen julkaisemattomista Jeshun sanoja koskevista selostuksista. Evankeliumit on kirjoitettu kansalle, eivätkä ne sisällä ”jumalan valtakunnan salaisuuksia” tai esoteerista tietoa.

⁵Atlantiksen tuhoutumisesta lähtien on paljon väärinkäytetty todellisuustieto ollut varattu niille, jotka ovat hankkineet oikeuden päästä siitä osallisiksi. Erittäin suurella epäroinnilla se sallittiin julkaistavaksi vuoden 1875 jälkeen. Vuonna 1775 pidetyssä planeettahierarkian konklaavissa vain kaksi 45-minää äänesti ehdotuksen puolesta, kaikki muut jäsenet olivat sitä vastaan. Planeettahallitsija kuitenkin päätti, ”koska nämä kaksi veljeämme ovat ilmaisseet halukkuutensa kantaa itse seuraukset, heidän tulisi antaa yrittää”. Vain vihityt tietävät, mitä se on heille tähän mennessä maksanut. Ei olisi yllätys, jos he olisivat monta kertaa tunteneet hou-kutusta luopua siitä, niin näennäisen toivotonta kuin taistelu paatuneita fysikalisteja, emotiona-listeja ja mentalisteja vastaan on ollut, niin kaikenlaisten fiktioiden typerryttämä kuin ihmis-kunnasta on tullut.

⁶Uuden testamentin evankeliumeja lukeva esoteerikko ymmärtää, mitä kirjoittaja on tahtonut sanoa. Hän ymmärtää gnostilaisten sanontojen symbolisen merkityksen ja sen, kuinka mah-dotonta niiden sisällön tulkitsemisen täytyy olla vihkiytymättömille. Sama koskee Buddhan sanontoja. Eri yksilöt tulkitsevat ne eri tavoin kehitysasteidensa mukaan. Sitä, mitä Buddha ja Christos todella tarkoittivat, ei ole vielä kukaan ymmärretty. Tämä osoittaa, kuinka riskialtista on antaa esoteerisia symboleja ihmisille, ennen kuin he ovat tulleet kausaaliminuuksiksi ja astuneet platoniseen ideain maailmaan. Ideat tulevat idiotisoiduiksi.

⁷Tästä gnostilaisesta terminologiasta on tullut niin idiotisoitu, että se on helpompi siirtyä käyttämään täysin eri terminologiaa kuin yrittää saada yleisö hyväksymään gnostilainen tul-kinta. ”Uusi viini on laskettava uusiin leileihin.” (Näin ollen ei pidä yhdistää keskenään risti-riidassa olevia Vanhaa ja Uutta testamenttia.) Tämä vapauttaisi myös osan ihmiskuntaa paperi-paavista, jolla on miljoonia uhreja rikosluettelossaan. Jossain määrin se on ehkäissyt yleistä laittomuutta, mutta tarpeettoman korkeaan hintaan. Tieto Laista (kaikkien luonnon- ja elämänlakien summasta) voidaan välittää yksinkertaisemmalla tavalla ja ennen kaikkea ilman

järjen typerryttämistä.

⁸Ei pitäisi olla vaikeaa saada ihmiset oivaltamaan, että elämä on ykseyttä, että veljeys on tämän ykseyden ilmentymä, että seuraavaan korkeampaan luomakuntaan liittymisen edellytyksenä on, että yksilö on toteuttanut veljeyden idean omassa elämässään. Viides luomakunta on ykseyden valtakunta, ja tähän valtakuntaan kuuluville yksilöille kaikki elävä koostuu ykseyteen osallisista monadeista, tietävätpä he sen tai eivät. Se, joka sulkee pois jonkun tästä ykseydestä, on siten sulkenut pois itsensä ja sulkenut oman tiensä ykseyden valtakuntaan. ”Veljeys” on toinen sana väärintulkittulle nimitykselle ”jumalallinen rakkaus”. Yksikään jumala ei voi vaatia ihmistä rakastamaan niin kuin jumala voi rakastaa. Mutta terve järki on loistanut poissaolollaan teologien järjestä.

⁹Ihmisen tietämättömyys, omahyväisyys, itseriittoisuus, ylimielisyys, kaikki tämä ja paljon muuta paranee vähitellen riittävän tuskallisten kokemusten kautta inkarnaatioiden pitkän sarjan aikana. ”Jumalan myllyt jauhavat hitaasti, mutta ne jauhavat, kunnes ne ovat murskanneet kaiken yksilössä olevan vihan, ylimielisyyden ja itsekkyyden.” Kuten eräs 45-minä kirjoittaa: ”Jos olet edelleen eristäytynyt sielu, sinun on käytävä läpi vielä syvemmän eristäytyneisyyden ja yksinäisyyden kauhut, vaeltaa yksin pimeää tietä, kunnes olet oivaltanut, että myös pimeä yö oli sinun itsesi valitsema illuusio. Jotkut ovat siinä määrin eksyneet illuusioon, että he eivät tiedä, mikä on todellisuutta ja totuutta. Toiset kulkevat vapaina illuusioista illuusioiden maailmassa auttaakseen veljiään. Jos et osaa tehdä tätä, myös sinä opit joskus tekemään sen.”

3.2 Evankeliumien symbolinen merkitys

¹Uuden testamentin neljä gnostilaista evankeliumia ovat kokonaisuudessaan symbolisia. Niiden tarkoitus oli selittää ihmisen tajunnankehityksen viisi vaihetta hänen ensimmäisestä pyrkimyksestä oppilaisuuteen aina essentiaalitajunnan hankintaan saakka.

²Alkuevankeliumin gnostilainen kirjailija osoitti suurta kekseliäisyyttä liittäessään tietyt Jeshun elämää koskevat tosiasiat tähän symboliseen kertomukseen pojan paluusta isänsä kotiin, ihmisen itsetoteutuksesta, monadin kohoamisesta siihen korkeampaan maailmaan, jossa sillä on oleskeluoikeus potentiaalisen jumaluutensa ansiosta.

3.3 Viisi vaihetta

¹Syntyminen seimessä symbolisoi ensimmäistä vaihetta. Se merkitsee köyhän, alastoman sielun heräämistä. ”Enemmän iloa on taivaassa” tästä yhdestä, joka on valinnut kärjistyneen määrätietoisuuden itsetoteutuksen (itse = Christos), kuin niistä yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka moittivat tätä ainoaa kaikesta, mitä hän tekee, koska hän ei tee sitä toisin. Syntyminen merkitsee pääsyä viidenteen luomakuntaan, tajunnan hankintaa essentiaali-maailman (ykseyden maailman, gnostikoiden christosmaailman, hindujen buddhin) alimmassa molekyylilajissa (46:7). Yksilölle tämä merkitsee lähinnä kokemusta jostakin siihen saakka saavuttamattomasta hänen omassa ylitajunnassaan.

²Kaste ja kiusaus erämaassa symbolisoivat toista vaihetta, vapautumista emotionaalisista illuusioista ja mentaalisista fiktioista, jolloin samanaikaisesti saavutetaan seuraavaksi alimman essentiaalisen molekyylilajin (46:6) tajunta. Koettelemus on suuri yksilölle, joka saa siten varmuuden siitä ja myös muulla tavoin vahvistuksen sille, että hänen näkemyksensä olemassaolosta on ylivoimainen verrattuna muiden ihmisten näkemyksiin, ja tämä voi johtaa henkiseen ylimielisyyteen ja omahyväisyyteen. Valtavan tiedonhankintansa ansiosta yksilöstä tulee selkeästi tietoinen ylivoimaisesta ymmärtämyksestään ja kyvystään. Hän tuntee suurta houkutusta käyttää tätä kykyä, osoittaa valtansa todistaakseen auktoriteettinsa, antaakseen sanomalleen painoarvoa, pakottaakseen ihmiset kuuntelemaan hänen opetustaan. On aina olemassa suuri houkutus saavuttaa tuloksia muilla tavoin kuin tavanomaisilla, aivan liian tunnetuilla, tuloksettomilla valistusmenetelmillä. Tämä on oikeutetusti kiellettyä. Jokaisen yksilön on herättävä itse, alettava etsiä itse, löydettävä totuus itse. Muiden totuudet, joita yksilö ei voi hyödyntää tai joita hän ei ehkä voi edes käsittää

tai ymmärtää, ovat tuskin taikauskoa parempia, ne aiheuttavat vain harmia ja esteitä. Halu pakottaa joku tekemään hyvää, on todiste edelleen jäljellä olevasta itsekkyydestä ja tietämättömyydestä.

³”Kirkastuminen” symboloi kolmatta vaihetta, monadin täydellistä kausaalitajunnan hankintaa kausaaliminänä. Se on vahvistus sille, että yksilö on itse hankkinut objektiivisen intuition kausaalimaailmassa (eli Platonin ideain maailmassa) ja subjektiivisen tajunnan essentiaalimaailman kolmessa alimmassa molekyylilajissa (46:5-7).

⁴Kun yksilö läpäisee lopullisen kokeen, joka tekee hänestä kausaaliminän, saavuttavat myös fyysis-eetterinen verho, emotionaalinen verho ja mentaalinen verho täydellisyytensä. ”Kolme apostolia” kirkastusvuorella ovat näiden kolmen verhon symboleja.

⁵Ristiinnaulitseminen Golgatalla ja ylösnousemus symbolisoivat neljättä vaihetta, monadin siirtymistä ensitriadista toistriadiin, mikä merkitsee täydellisen essentiaalitajunnan hankintaa ja kaiken hänen ihmiskunnassa kylvämänsä ja jäljellä olevan huonon kylvön lopullista korjaamista.

⁶Kun gnostikot puhuivat ”ylösnousemuksesta”, he eivät tarkoittaneet tiettyä henkilöä vaan kaikkia. Me kaikki olemme kuolemattomia ja synnymme uudelleen fyysiseen elämään, kunnes olemme oppineet kaiken, mitä neljännessä luomakunnassa on opittavaa. Gnostikot käyttivät sanaa ”ylösnousemus” myös muissa merkityksissä. ”Ylösnousemuksen polku” oli ilmaus, jota he käyttivät tarkoittamaan triadiketjua.

⁷Taivaaseen astuminen symbolisoi viidettä vaihetta, tarkoittaen essentiaaliminän (46) myöhemmässä inkarnaatiossa hankkimaa superessentiaaliverhoa (45) ja hänen valloittamaansa täydellistä tajuntaa superessentiaalimaailmassa (nirvaana, aatma). ”Taivaaseen astuminen” symbolina viittaa siihen, ettei yksilön enää tarvitse inkarnoitua. Se välittää symboliset jäähyväiset neljännelle luomakunnalle.

⁸Toistaiseksi kukaan teologi ei ole edes aavistanut, saati sitten käsittänyt näiden symbolien merkitystä. Mitä teologit ovat tehneet tästä symboliikasta? ”Puhdistautuminen”, jonka tarkoituksena oli osoittaa, kuinka oppilas vähitellen vapautuu alemmista intresseistä korkeampien hyväksi maailmassa toisensa jälkeen, muutettiin parhaimmassa tapauksessa selibaatiksi ja kasvissyönniksi, jolloin se rajoitettiin fyysiseen maailmaan sen sijaan, että olisi osoitettu, kuinka hankitaan emotionaalinen vetovoima, mentaalinen oivallus, kausaalinen intuitio.

3.4 Jeshun elämän symboliikka

¹Ainoastaan esoteerikot tietävät, että nämä neljä evankeliumia ovat gnostiseen tietokouluun vihittyjen kirjoittamia. Se, mitä niissä sanotaan, on kauttaaltaan symbolista.

²Evankeliumiromaanien gnostilaiset kirjailijat tarkoittivat Betlehemillä fyysistä maailmaa. Fyysisessä maailmassa yksilö hankkii kaikki ominaisuudet ja kyvyt ja lopulta sekä subjektiivisen että objektiivisen täyden kausaalitajunnan. Entisinä aikoina hän astui siten viidenteen luomakuntaan. Nykyään planeettahierarkia on jättänyt kausaalimaailman ja siirtynyt essentiaalimaailmaan, minkä vuoksi hierarkiaan liittyminen edellyttää ykseystajunnan (46) hankintaa.

³Kahdentoista apostolin nimet olivat gnostilaisia nimityksiä kahdelletoista eläinradan merkille. Kalojen tähdistöä kutsuttiin Juudakseksi. Oli täysin ennakoitua, että Christos ”petetäisiin” Kalojen aikakaudella, minkä kristillinen kirkko on myös tehnyt.

⁴Golgatalla pystytetyn kolmen ristin symboli tarkoitti ”pelastajaa” = planeettahallitusta, ”katuvaa ryöväriä” = planeettahierarkiaa, ”katumatonta” = ihmiskuntaa, myös monadia inkarnaatioverhoissaan. Golgatan kolme ristiä edustavat monien muiden asioiden ohella kolmea maailmaa 45, 46, 47.

⁵Ilmaisu ”temppelin esirippu repesi keskeltä kahtia” on tyypillinen sille vapaalle tavalle, jolla evankeliumien kirjoittajat käyttivät gnostisia symboleja. Symbolilla on monia merkityksiä. Se voi tarkoittaa sitä Isiksen huntua, joka yksilön on kohotettava tullakseen kausaaliminäksi. Se voi tarkoittaa astumista planeettahierarkiaan tai planeettahallitukseen. Se voi tarkoittaa monadin siirtymistä enstriadista toistriadiin tai myöhemmin kolmastriadiin, yhdestä valtakunnasta toiseen.

⁶”Nainen haudalla”: Christos jää ihmiskuntaan.

⁷”Opetuslapset matkalla Emmaukseen”: Christos planeettahierarkiassa.

⁸”Kaksitoista opetuslasta ylähuoneessa, jossa Juudas oli läsnä”: Christoksella on pääsy planeettahallitukseen.

⁹Tietenkin kirjaimen orjat, jotka kutsuvat Raamattua jumalan sanaksi ja uskovat niin sanottuun sanainspiraatioon, hylkäävät närkästyneinä tämän selityksen.

¹⁰Jeshun elämää kuvataan esoteerisessa evankeliumissa, ja siellä se näyttää erilaiselta kuin Uudessa testamentissa. Historiallista totuutta ei sallita julkaistavaksi niin kauan kuin kristin-usko on olemassa uskontona. Ja vasta sitten, kun esoteriikka on yleisesti tunnustettu ainoaksi järkeväksi työhypoteesiksi (mitään muuta se ei voi koskaan olla), sallitaan ihmiskuntaa koskeva esoteerinen historia 18 miljoonan vuoden ajalta julkaistavaksi. Siihen saakka ihmiskunta saa uskoa valheisiin.

3.5 Rikas nuorukainen

¹Eräs esimerkki siitä, kuinka todellisuutta vääristeltiin Uuden testamentin evankeliumeissa, on gnostilainen legenda ”rikkaasta nuorukaisesta”, joka kysyi Christokselta ”iankaikkisen elämän” edellytyksistä ja joka ”lähti murheellisena pois” saatuaan tietää, että on lahjoitettava pois kaikki, minkä omistaa.

²Tämä on symbolinen kertomus kausaaliminästä, joka ei voinut tehdä päätöstä tulla essentiaaliminäksi, koska hän ei halunnut ”uhrata omaisuuttaan”. Se merkitsi liian suurta uhrausta. Siirtyminen ensitriadista toistriadiin merkitsee, että kaikki kausaaliminän omistama hajoaa: hänen vanha kausaaliverhonsa kaikkine ominaisuuksineen ja kykyineen, jotka hän on hankkinut ihmiskunnassa, sen kaikkietäisyys ihmisten maailmoista ja kaikista menneistä tapahtumista, sen ”kaikkivoipaisuus” näissä maailmoissa, kaikki tämä, mikä on neljän alemman luomakunnan kautta tapahtuneen evoluution summa. Kaikki tämä hänen on uhrattava saadakseen käyttökelpoisen essentiaaliverhon (alkio oli olemassa jo aiemmin) ja voidakseen lopullisesti keskittää itsensä, monadin, toistriadin essentiaaliatomiin. Uhraus merkitsee sen tuhoamista, mikä minälle oli todellisuutta ja elämää, ja siten minätietoisuuden näennäistä häviämistä. Essentiaaliminä astuu johonkin, mikä näyttää olevan tyhjyyttä, ja kaikki, mitä hänen vanhasta tietoisuudestaan on jäljellä, on vain itseidentiteetti (minä olen minä). Tämän sanotaan olevan kauhein kokemus koko evoluution aikana.

³Huomaa, että tämä on tehtävä ennen kuin on varmistautunut siitä, mitä saa sen sijaan. Koko evoluutiossa ei ole vaikeampaa valintaa, ja monet epäroivät useiden inkarnaatioiden ajan tätä vaihetta, ”neulansilmän” läpi menemistä, kunnes he essentiaaliminuuksien kautta ovat tulleet vakuuttuneiksi siitä, että yhteisestä tiedosta saatu hyöty on verrattomasti suurempi kuin menetykset. Tästä tiedosta he löytävät uudelleen jopa oman yksilöllisen tietonsa, joka näytti kadonneen. Vasta silloin he oivaltavat, että ”uhraus” oli näennäinen”, että mitään ollutta ei voi menettää, että kaikki, millä on ollut elämänarvoa, jää yksilön ja kaikkien yhteiseksi omaisuudeksi. Pallomuistista monadi ei löydy uudelleen vain kaikkea sitä, mitä on ollut (monadi löytää myös toistriadinsa mentaaliatomista vanhan kausaaliverhonsa kaiken sisällön), vaan tulee laajemmaksi minäksi kaikkien samassa valtakunnassa ja alemmissa valtakunnissa olevien kanssa. Ilmaisuuksien ”ikuinen elämä” oli gnostikoiden käyttämä symbolinen (ja vihkiytymättömille tietenkin käsittämätön) nimitys elämälle planeettahierarkiassa, vapautumiselle jälleensyntymisen pakosta.

⁴Kukaan järkevä ihminen ei anna pois kaikkea, mitä hyvä korjuu on tuonut hänelle ja mikä hänen oletetaan oppivan hallitsemaan oikealla tavalla. Se on myös kyky, joka on hankittava. Teologit käyttivät vertausta taloudellisten etujensa turvaamiseksi (”lahjoittaakseen kirkolle”). Parempi kuin lahjoittaa jollekin instituutiolle on antaa omaisuutensa esoteeriselle raha-asiantuntijalle, joka osaa huoltaa ja käyttää rahaa oikein. Lahjoittaminen instituutiolle, joka ennemmin tai myöhemmin rappeutuu itsetarkoitukseksi, on osoitus avuttomuudesta.

3.6 Kristillisten juhlien symbolinen merkitys

¹Kristilliset juhlapäivät liittyvät evankeliumien tapahtumien kulkuun, ja näin ollen myös ne ovat symboleja mainituille viidelle vaiheelle oppilaisuuden tiellä neljännestä luomakunnasta viidenteen.

²Kristityt eivät ole koskaan tajunneet tätä tosiasiaa, koska he perustavat ajatuksensa uskoon, että evankeliumit kuvaavat historiallisia tapahtumia. He eivät tiedä, että Christoksen elämä Palestiinassa vuosina 105–72 eaa. (ajanlaskun mukaan, jonka uskotellaan alkavan Christoksen syntymävuodesta), ei ollut sellaista, jollaiseksi se uuden testamentin evankeliumeissa kuvataan, vaikka hän oli historiallinen henkilö.

³Adventti ja joulukuukauden olivat oppilaisuuden ensimmäisen vaiheen symboleja. ”Adventti” merkitsi gnostilaisessa symboliikassa ”eksyneen pojan paluuta isäinkotiin”, monadin heräämistä kausaaliverhossa. Joulukuukaus symbolisoi Christos-lapsen syntymää yksilössä.

⁴Joulukuukaus ei merkitse tietyn ihmisen syntymää. Itse asiassa Jeshu syntyi maaliskuussa (aurinko kalojen tähtikuviossa) vuonna 105 eaa.

⁵”Meille on tänään syntynyt vapahtaja”. Jokainen yksilö, johon Christos-lapsi on syntynyt, on itsensä pelastaja ja tulee joskus olemaan pelastaja myös toisille alemmilla kehitystasasteilla oleville. Me opetamme toisia kahdella tavalla. Tietenkään emme voi välittää ymmärtämystä sellaisista asioista, jotka ovat toisten kehitystason yläpuolella. Voimme kuitenkin kertoa heille aiemmin tuntemattomia tosiasioita. Ja niissä, joilla tieto on piilevänä, voimme herättää sen uuteen eloon saattamalla heidät kosketuksiin heidän aiemmin tietämänsä kanssa. Jos tällä tarkoitetaan piilevää esoteerista tietoa, käytetään sanontaa: avaa suljettu ovi todellisuuteen.

⁶Seuraavat kaksi lukua käsittelevät joulukuukauden ja pääsiäistä.

3.7 Joulukuukaus

¹Joulukuukaus on se kristillinen juhla, jota kaikki arvostavat, koska se on ilon juhla, merkiten alun perin valon paluuseen liittyvää iloa.

²Joulukuukaus muistuttaa meitä siitä valosta, joka aina loistaa, mutta jota tietämättömyyden pimeydessä vaeltavat eivät kykene näkemään. Tuo valo on tieto siitä, että elämä on jumalallista. Se on pelastus taivauskodista, jonka mukaan elämä on pahan vallassa, ollen syntiä, rikoksia ja rangaistuksia, sitä taivauskodista, joka saa ihmiset tuijottamaan heissä itsessään ja muissa olevaan epätäydellisyyteen ja siten ehkäisemään omaa ja toisten kehitystä, sen sijaan, että auttaisivat toisiaan näkemään vain sen, mikä on hyvää. Sillä tämä on edellytys Christoksen syntymiselle kaikissa sydämissä.

³Joulukuukaus on vakava vetoomus, joka kehottaa meitä pohtimaan vastuuta, joka meillä kaikilla on toisistamme.

⁴Joulukuukaus on ilon juhla, jossa kaikki tuntevat olevansa hyvän tahtoista toisiaan kohtaan. Se opettaa meille, että vain ne, jotka ovat onnellisia, ovat todella hyviä, vain he voivat rakastaa sillä rakkaudella, joka kumpuaa ykseyden maailmasta. Joulukuukaus muistuttaa meitä siitä, että velvollisuutemme lähimmäisiimme kohtaan on olla onnellisia ja auttaa heitä tulemaan onnellisiksi.

⁵Rauha maan päälle aikaansaadaan vain, jos ihmiset työskentelevät positiivisesti hankkiakseen itse ja helpottaakseen myös kanssaihmiä hankkimaan sen, mitä enkelit ylistyslaulusaan Betlehemin seimen yläpuolella kutsuivat hyväksi tahdoksi: ”Ja maassa rauha ja ihmisille hyvä tahto”.

⁶Esoteerisissa yhteisöissä joulukuukauden vietettiin ilmaisemaan kiitollisuutta vastaanotetusta todellisuudesta ja elämää koskevasta tiedosta, henkisestä heräämisestä ja kaikesta, mitä se oli tuonut mukanaan. Jäseniä muistutettiin siitä, että pelastus on kollektiivinen, että se riippuu jokaisesta heistä, milloin ihmiskunta kokonaisuudessaan voi toteuttaa jumalan valtakunnan maan päällä. Tämä on ihmisten eikä korkeampien olentojen tehtävä. He kokoontuivat vastaanottamaan sen siunauksen, joka manifestaaliminän Maitreyan valtavien voimavarojen kautta vuodatetaan maan päälle tavallista suuremmassa määrin juuri silloin, kun ihmisten mielet ovat helposti

lähestyttäviä essentiaalisen vaikutuksen kautta. Myös se miljardien deevon joukko, joiden työ on sijoitettu ihmiskunnan keskuuteen, jotka valvovat ja auttavat meitä, kaipaa tätä huikeiden voimien antamaa lisäkannustusta, joka menee lähes huomaamatta useimpien ihmisten ohi.

⁷Jotta voitaisiin ymmärtää paremmin, mitä ”hengen vuodattamisella” fyysiseen, emotionaaliseen ja mentaaliseen maailmaan tarkoitetaan, pitäisi ehkä tietää jotain myös tämän ilmiön aineaspektista.

⁸Kaikki on elämää. Ja kaikki elämä on aineen, voiman ja tajunnan erottamaton ykseys. Mikään näistä kolmesta elämänaspektista ei voi olla olemassa ilman kahta muuta. Voima, värähtelyt ovat siten ainetta: emotionaalinainetta, mentaalinainetta, essentiaalinainetta jne.

⁹Usko (sinapinsiemenen kaltainen), jonka Maitreya sanoi voivan siirtää vuoria, on essentiaalimaailman suunnattoman voiman ja tajunnan omaava essentiaaliatomi. Yksilön verhoon yhdistyneenä se voisi hyvinkin tehdä tällaisen voimanilmauksen mahdolliseksi. Maitreyan julistukseen, joka suurimmalta osaltaan ylitti hänen kuulijoidensa enemmistön käsityskyvyn ja tekee sen myös seuraavalla kerralla, ei sisällä mitään liioittelua.

¹⁰Hengen vuodatus on siten todellista essentiaaliatomisadetta, joka läpäisee kaikkien ihmisten verhot. Kuitenkin vain ne, joissa essentiaalitajunta voidaan herättää ainakin hetkellisesti, kykenevät havaitsemaan jotakin sen autuudesta.

3.8 Pääsiäinen

¹Pääsiäisen oli tarkoitus symbolisoida kausaaliminän siirtymistä kausaalimaailmasta essentiaalimaailmaan, hänen liittymistään planeettahierarkian alimpaan kollektiiviin, hänen astumistaan viidenteen luomakuntaan. Sitä inkarnaatiota, jossa tämä siirtyminen tapahtuu, on pidetty kaikkein vaikeimpana, ja siitä syystä sitä on kutsuttu (vaikkakin virheellisesti) ”kärsimyksen inkarnaatioksi”. Tuore essentiaaliminä (joka on hankkinut essentiaalimaailman aineesta koostuvan verhon) voi hyvin oikeutetusti sanoa Lohengrinin tavoin: ”En tule tuskasta ja pimeydestä. Valosta ja autuudesta tulini tänne.” Kukaan ei usko häntä, vaan hän saa osakseen vain halveksuntaa, pilkkaa, ja hyljeksintää.

²Valitettavasti pääsiäisestä on kristillisessä kirkossa tullut surun ja masennuksen aika, joka heittää varjonsa jopa ylösnousemuspäivälle, jonka pitäisi olla ilon päivä, joka muistuttaa jokaisen uudelleensyntymisestä uudempaan ja parempaan elämään. Kärsimysviikon Getsemanessa ja Golgatassa, joka on symbolinen kuvaus siitä inkarnaatiosta, jossa yksilö korjaa viimeisen ihmiskunnassa kylvämänsä huonon kylvön, pitäisi herättää ihmiset oivaltamaan, että he ristiinnaulitsevat ihmisen päivittäin. Ja erityisesti kohdellaan näin sitä, jonka elämä on täydellisen uhrautumisen elämä. Ja näin on siksi, että tämä yksilö osoittaa ihmiskunnan emotionaaliset illuusiot ja mentaaliset fiktiot ja vaikuttaa elämällään ikään kuin syytöksenä katumattomia kohtaan. Opettajana oleminen on harvoin palkitseva tehtävä. Mutta jos joku yrittää pelastaa ihmiset heidän valtavasta tietämättömyydestään, hän ansaitsee kuoleman. Sitä yksilöä vastaan käytetään kaikkia herjauksen myrkytysmenetelmiä, eivätkä ne koskaan jää vaille vaikutusta.

³Ennen kuin ihminen tekee päätöksen ”ottaa valtakunnan väkisin”, hänen on täytynyt oivaltaa, ettei maa voi antaa tyydytystä, ei rauhoittaa sydämen levottomuutta, ei antaa mielenrauhaa. Hänen on täytynyt oivaltaa, että korkeampien tasojen saavuttaminen vaatii energistä työtä, että elämä on katkeamaton, elinikäinen taistelu kaikkia ehkäiseviä voimia vastaan. Näihin kuuluvat ne lähtemättömät kompleksit, joita tietämättömyys juurruttaa meihin aina lapsuudesta lähtien, nämä käytänteet lamaannuttavat ja vihamielisen moralismin harhaanjohtavat taikauskot, joita päivittäin vahvistavat kanssaihmistemme huonot suggestiot ja heidän kieroutuneet elämänäkemyksensä, kaikki tämä, mitä eräs suuri opettaja kutsuu ”tavan spitaaliksi”. Hän tähdentää, että ”meille ei ole annettu esoteerista tietoa alkupalaksi, tarjoiltavaksi keiton tai jälkiruoan kanssa, vaan käytettäväksi elämän palveluksessa”. ”Monet ihmiset”, hän sanoo, ”rakastavat tätä tiedon kirjaa niin syvästi, että he laittavat sen tyynynsä alle nukkuakseen paremmin.”

3.9 Jeshun ja Christoksen nimiin liitetyt gnostilaiset sanonnat

¹Seuraavassa esitellään joitakin niistä gnostilaisista siivekkäistä sanoista, iskulauseista, ilmaisutavoista, joita esiintyy Uuden testamentin evankeliumikertomuksissa ja jotka on laitettu Jeshun nimiin.

²Ne Aleksandrian gnostilaiset munkit, jotka kirjailivat gnostilaiset Christosta koskevat romaanit, käyttivät ahkerasti näitä sanoja ikään kuin maailmanopettajan ensimmäisinä lausuntoina. Monet juuri näistä eivät ole peräisin Christokselta. Mutta olennainen ongelma ei ole tämä, vaan todellisuudesta ja elämästä tietämättömien näille symboleille antama tulkinta, mikä ovat johtanut kristinuskon dogmeihin ja taikauskoihin.

³Tämän fiktionalismin osittaiseksi selventämiseksi esitetään tässä joitakin näistä sanonnoista yhdessä niiden alkuperäinen merkityksen kanssa.

3.10 Yksikään avataara ei todista itsestään

¹On hyödytöntä todistaa itsestään. Mikään avataara ei myöskään tehnyt niin. Yksikään avataara ei sanoisi itsestään: ”Minä ja isä olemme yhtä” tai ”Minä olen maailman valo” tai ”Kukaan ei tule isän luo muutoin kuin minun kauttani” tai ”Minä olen tie, totuus ja elämä”. Se, mitä tällaisissa tapauksissa tarkoitetaan sanalla ”minä”, on tieto todellisuudesta ja elämästä eli Laki.

²Jokaisen on saatava kokemuksensa ja löydettävä tiensä korkeampiin maailmoihin. Välittäjää jumalan ja ihmisten välillä ei tarvita, sillä jumalat toimivat siten, että kaikkien valtakuntien yksilöt saavuttavat yhä korkeammalle. Mutta tien he saavat kulkea yksin, jokaisen tien pätkän. Se, mitä yksilö voi tehdä, se hänen on tehtävä. Jumala tekee oman osansa, ja meidän on tehtävä oma osamme. Vain elämän parasiitit pyytävät sitä, minkä he voivat tehdä itse.

³Kaikki tulevat saavuttamaan päämäärän (kausaalimaailman), vaatikoon se kuinka monta inkarnaatiota tahansa. Se, joka etsii, löytää. Sillä tieto on olemassa. Sen tietää jokainen, joka on löytänyt sen. Ja esoteerikkojen määrä fyysisessä maailmassa on noin miljoona. Se, että heidän on vaiettava siitä, mitä he tietävät, oivaltavat ja ymmärtävät, jotta heitä ei pidettäisi ”hulluina”, on paras todiste ihmiskunnan yleisestä kehitystasosta. Ne, jotka yrittävät saada muut uskomaan, että heidän fiktionsa vastaavat todellisuutta, kantavat suuren vastuun. Paavalin sanat ”Älkää pyrkikö moniksi opettajiksi” ovat varoitus niille, jotka luulevat olevansa kutsuttuja, mutta joita ei ole ”valittu”.

3.11 Symboli ”minä”

¹”Se, joka uskoo minuun, ei kuole.” Se, josta on tullut toisminä (toistriadiin keskistynyt monadi), ei voi enää menettää tajunnanjatkuvuuttaan.

²”Olkaa turvallisella mielellä, sillä minä olen voittanut maailman.” Jokainen, joka on liittynyt ykseyteen, essentiaalisuuteen, Christokseen, on voittaja, joka elämällään osoittaa, miten myös muut kykenevät voittamaan.

³”Ja kun minut kohotetaan maasta, minä vedän kaikki luokseni.” (Joh. 12:32) Jokainen toistriadiin liittynyt elää auttaakseen myös muita tekemään samoin.

⁴”Minä olen tie, totuus ja elämä.” Itsetoteutuksen lain mukaan jokainen on oma tiensä päämäärään. Tie totuuteen on se elämänpolku, jota jokainen vaeltaa. Sillä tiellä saavutamme ennemmin tai myöhemmin päämäärän, sitä ennemmin mitä enemmän elämänluottamusta ja itseluottamusta olemme hankkineet.

⁵Jeshun sanonta, jota usein lainataan ja useimmiten väärissä yhteyksissä: ”Se, joka ei ole minun puolellani, on minua vastaan”, ei viitannut hänen henkilöönsä, ei edes hänen asemaansa planeettahierarkian edustajana, vaan Lakiin. Se, joka ei ole Lain puolella, on Lakia vastaan. Yksikään jumala missään seitsemästä jumaluuskunnasta ei pidä itseään jumalana eikä salli kenenkään pitää häntä jumalana. He ovat tietoisia kosmisesta kyvystään, mutta he kaikki pitävät itseään elämän palvelijoina, kaikkien veljinä, Lain erehtymättöminä soveltajina.

3.12 ”Älä vastusta pahaa”

¹Christokselle annettu sanonta ”älä vastusta pahaa” on ilmeinen vääristymä alkuperäisestä merkityksestä, jolla tarkoitettiin, ettei meidän pitäisi taistella itsessämme olevaa ”pahaa” vastaan. Käyttämällä sellaista psykologista menetelmää, joka on yhtä yleinen kuin kieroutunutkin, me vain vahvistamme pahaa. Meidän ei tule kiinnittää pahaa mitään huomiota. Sen sijaan ajatella jotakin muuta, ehkä vastakkaista ominaisuutta tai omaa Augoeidesta. Pahuudella on valtaa vain niin kauan kuin siihen kiinnitetään huomiota. Se kuolee ravinnon puutteeseen, jos siihen ei kiinnitetä huomiota. Se, joka on hankkinut ajatustenhallinnan kyvyn, päättää itse, mitä hänen tajunnassaan saa olla. Kehotus ”älä vastusta pahaa” koski kärjistyneen määrätietoisuuden omaavia itsensä toteuttajia. Ne, jotka ovat päättäneet uhrata kaiken vain palvelukseensa elämää, pyrkivät ennen kaikkea tehostamaan luoksevetävää taipumusta ja yrittivät oppia rakastamaan ihmisiä. Sillä rakkaus on ihmisen pyyteettömien tekojen liikkeellepaneva voima. Ne, jotka ovat liittyneet ykseyteen, eivät taistele pahaa vastaan muutoin kuin rakkauden aseina. Pahuus ilmenee monissa muodoissa, ja sen voimakkaimpia edustajia ovat satanistit. Nämä, jotka kaikin kuviteltavissa olevin pirullisin keinoin vastustavat kehitystä, toimivat joka suhteessa kielteisesti, kehittävät valheesta järjestelmän, saarnaavat väkivallan oikeutta, itsekkyyden itsestään selvää oikeutusta, itsetehostuksen ihanuutta. Kehotus koski niitä, jotka olivat saavuttaneet idealiteettiasteen ja jotka kärjistyneellä määrätietoisuudella pyrkivät essentiaalitajunnan hankintaan. Monet yksilöt, esimerkiksi Tolstoi ja Gandhi, ovat väärinkäsittäneet tämän sanonnan. Jos pahaa ei vastustettaisi, se merkitsisi vallan luovuttamista satanisteille ja hyvyyden tekemistä laittomaksi. Niinpä esimerkiksi Yhdysvaltojen liittyminen molempiin maailmansotiin oli täysin planeettahallituksen toiveen mukainen.

3.13 ”Tapahtukoon sinun tahtosi”

¹”Tapahtukoon sinun tahtosi” tarkoittaa elämäntarkoituksen toteutumista. Kuinka ihmiskunta pystyy toteuttamaan tämän elämäntarkoituksen aavistamatta, mitä se merkitsee? Planeettahallituksen tahto toteutuu kaikessa, mikä kuuluu sen välittömään toimivaltaan. Mutta planeettahallituksen tahto on vapauden lain ulkopuolella. Sanonnalla ”sinun tahtosi” on esoteriikassa erityinen merkitys. Sillä tarkoitetaan maailmoista 36–42 maailmojen 43–49 läpi virtaavia energioita, ”tarkoituksella ladattuja kosmisia atomeja”. Esoteerikolle ”tapahtukoon sinun tahtosi” merkitsee elämänlakien kanssa sopusoinnussa olevaa elämää.

²Ilmaisulla ”tapahtukoon sinun tahtosi, ei minun” on useita eri merkityksiä. Tietämättömyydessään ja omahyväisyydessään ihminen luulee, että hänen toiveensa ovat järkeviä, mitä ne harvoin ovat. Kun hän on hankkinut tietoa olemassaolosta, hän oivaltaa, että se, mitä hänelle tapahtuu, on kaikkien parhaaksi. Hän hankkii elämänluottamuksen, joka on luottamusta täydelliseen kosmiseen organisaatioon, joka toimii virheettömästi Lain mukaan. Juuri tämä symbolin taustalla oleva oivallus tulkittiin tietenkin väärin. Se ei siis merkinnyt alistumista tai ”oman tahdon” (itseluottamuksen) luovuttamista, pelkurimaista antautumista ylivoimaisille elämänolosuhteille.

³”Ei minun tahtoni, vaan sinun” tarkoittaa, että yksilö on oivaltanut oman inkarnaationsa tarkoituksen ja haluaa toteuttaa sen. Sanonta viittaa myös siihen, että yksilö astuu korkeampiin valtakuntiin, korkeamman maailman laajentuneeseen kollektiivitajuntaan hankittuaan näihin kuuluvat oivallukset, ominaisuudet ja kyvyt. ”Tahto” viittaa sekä toisminässä (45) että kolmasminässä (43) olevaan korkeimpaan. ”Ei minun tahtoni, vaan sinun” tarkoittaa sitä, että sen jälkeen, kun yksilö on 45-minänä oppinut ymmärtämään, mitä tahto on, hän pyrkii sen kaltaisen tajunnan hankintaan yhä korkeammassa maailmoissa. ”Isä, tapahtukoon sinun tahtosi, ei minun”, osoittaa, että yksilöstä on tullut 43-minä, ja siten hänellä on vapaa pääsy planeettahallitsijan luo.

⁴Kvietismi, joka kutsuu ”omaa tahtoa” synniksi, on epäonnistunut elämännäkemyks. Ilman omaaloitteista tajunnan aktiivisuutta tajunnankehitys ei olisi mahdollista. Passiivisuus on elämän lamaannuttamista. Jumala ei tee kaikkea. Jokaisen on tehtävä osansa. Kosminen evoluutio merkitsee kaikkien yhteistyötä yhteisen päämäärän hyväksi. Se, joka ei halua osallistua, tehdä omaa osaansa, jää luomakuntaansa, kunnes hän joskus tulevana aikakautena muuttaa asennettaan.

3.14 ”Usko”

¹”Tapahtukoon sinulle uskosi mukaan.” Mieleemme suuntautuminen, elämänasenteemme, ajatuksemme ja tunteemme muokkaavat kohtaloamme, tulevia elämänolosuhteitamme. Se, joka uskoo olevansa parantumaton ”syntinen”, jää sellaiseksi.

²”Sinun uskosi on pelastanut sinut.” Tämä ”usko” on tahtoa vapautumiseen, pyrkimystä ykseyteen. Elämänluottamus on todiste kosketuksesta ykseyteen. Ilman luottamusta puuttuu vaadittava tehokkuus, toteuttamiseen vaadittava energia.

3.15 ”Jumalan valtakunta”

¹”Jumalan valtakunta” on viides luomakunta. ”Luvattu maa” on essentiaalimaailma (46). ”Etsikää yli kaiken jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin te saatte kaiken tämänkin.” Tämä lupaus koskee tietenkin vain niitä, jotka ovat liittyneet ykseyteen, elävät palvelukseen ja soveltavat elämänlakeja oikein. Erityisiä lupauksia annetaan aina erityisissä olosuhteissa. Ei ole olemassa muita yleisiä lupauksia kuin ikuisesti muuttumattomat elämänlait.

²”Jumalan valtakunta on teissä” tarkoittaa, että sitä ei pidä etsiä ulkopuoleltamme. Tämä on ollut kristinuskon suuri virhe ja syy sen harhakuvitelmiin ja voimattomuuteen. Olemme ”maapaossa olevia jumalia”, kunnes käytämme keskuksiemme kautta virtaavia kausaalisia ja essentiaalisia energioita pyrkiessämme toteuttamaan jumalan valtakunnan maan päällä, jolloin ”sisällämme oleva jumala” herää henkiin.

³Kun Kristus julisti, ”ettei hänen valtakuntansa ollut tästä maailmasta”, esoteerikot ymmärsivät tämän. Hänen valtakuntansa oli planeettamme jumaluuskunta. Kirkkoisä, kvasignostikko Augustinus ja hänen jälkeensä roomalaiskatolinen kirkko halusivat vastoin Kristuksen julistusta tehdä fyysisestä, alimmasta maailmasta jumalan valtakunnan. Ja tuloksena on ollut valtataistelu, jatkuva, joskin ajoittain naamioitu uskonsota. Jopa juutalaiset haluavat jatkuvasti tehdä Messiaastaan fyysisen ylikuninkaan. Molemmat ovat saman eksymyksen uhreja.

⁴Ihmiset unelmoivat rauhasta, ja ne, jotka odottavat ”Herran paluuta”, uskovat, että hän julistaa ”rauhan valtakunnan”. Tosiasiassa rauhaa ei tule olemaan, ennen kuin koko ihmiskunta on ylittänyt emotionaaliasteen. Tämä symbolinen sanonta rauhasta tarkoittaa, että mentaalitajunta hallitsee emotionaalisuuden. Legendan ”rauhani minä annan teille” oli toteamus saavutetusta korkeammasta mentaalitasosta (47:5).

3.16 ”Antava saa.”

¹”Antava saa.” Tämä on elämän laki. Ja mitä runsaammin osoitamme ystävällisyyttä ja huolenpitoa, sitä rikkaampaa on elämämme. Se, millä tavoin saamme antamamme takaisin, on toissijainen asia. Ainoa asia, minkä Elämä lupaa, on se, että Elämä maksaa meille kaikki velkansa takaisin, karkeaa analogiaa käyttääksemme.

²”Sille, jolla on, annetaan.” Se, joka on saanut tietoa, tahtoo lisää, etsii ja löytää.

³”Siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mitä hänellä on.” Se, jolta puuttuu tieto ja joka tyytyy illuusioihin ja fiktioihin, oivaltaa aikanaan niiden arvottomuuden. Tämä on oikeudenmukaisuuden lahjomaton elämänlaki. Mutta typerykset eivät voi tulkita sitä oikein. Se, ”jolla ei ole mitään”, on loinen, joka elää toisten varassa. Ja se, joka ei ole hankkinut yhtäkään omaa ideaa, pysyy typeryksenä myös seuraavissa maailmoissa ja tulevaisuudessa. Olemme täällä oppiaksemme omista kokemuksistamme, emme elääksemme muiden kokemusten varassa. Jos akateemikoista ei tulisi professoreita toisten teoksia kopioimalla ja heidän ideoitaan varastamalla, tutkimus edistyisi nopeammin. Toisten ajatusten uudelleen esittämistä ei pitäisi kutsua tutkimukseksi. Se on koostamista.

⁴Se, jolla ei ole mitään, on ihminen, joka on kieltäytynyt vastaanottamasta elämän tarjouksia. Tieto on elämän kallein helmi! Niin monet heittäivät pois tilaisuutensa saada oppia läpi koko elämänsä. He tuhlaavat perintönsä ja syyttävät sitten elämää. Rikkaaksi tulee se, joka vastaanottaa sen, mitä elämä antaa, käyttää mahdollisuutensa ja maksaa elämänvelkansa takaisin.

Mutta ihmiset ovat sokeita ja kuuroja. He eivät ole tietoisia siitä, mitä heillä on. Se, mitä heillä ei ole, on arvokasta. Se, mitä heillä on, on arvotonta.

3.17 ”Rakasta jumalaa”, ”rakasta lähimmäistäsi”.

¹”Rakasta jumalaa yli kaiken” tarkoittaa niin vahvaa tunnetta elämän yhteisyydestä, että yksilö kohdistaa kaikki voimansa itsetoteutukseen. Olennaista tässä yhteydessä ei ole se, että hän itse saavuttaa päämääränsä, vaan elää palvellakseen evoluutiota, ihmiskuntaa ja kaikkea samaan lopulliseen päämäärään matkalla olevaa elämää.

²”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi” tarkoittaa, että kaikki ovat yhtä ykseydessä, vaikkakin eri asteilla. Ilman ykseyttä ei ole päämäärää eikä todellista saavutusta, sillä ykseys on valon ja voiman lähde. Nämä kaksi käskyä ovat suurimmat ja tärkeimmät, sillä ne johtavat ihmiskunnan pelastumiseen.

³Vertaus lähimmäisestä selittää, että lähimmäisemme on ennen kaikkea jokainen, joka elämänolosuhteiden vuoksi on ohjattu meidän luoksemme erityisen avun tarpeessa. Sitä paitsi ohjeet ovat tarpeettomia kaikille, jotka rakastavat ihmisiä ja haluavat palvella.

⁴”Ainoastaan jumala on hyvä, ei kukaan muu.” Mikään ei ole hyvää ykseydestä erotettuna. Vain ykseydessä voimme ymmärtää oikein sen merkityksen, mitä me tietämättömyydessämme kutsumme hyväksi ja pahaksi, ja sen tehtävän kehityksemme kannalta.

⁵Essentiaalisuudessa ja sen kautta isän rakkaus (manifestaalimaailman jumalallisuus) paljastuu pojassa (essentiaalimaailman ykseydessä) pelastaakseen ihmiset (osoittaakseen ensimmäille, kuinka se voi saavuttaa toisminän).

3.18 Muita väitettyjä Jeshun ja Chistoksen sanontoja

¹”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni” – tehkää heistä rakkauden lapsia – julistakaa jumalan rakkautta kaikkea ja kaikkia kohtaan.

²”Tien valmistaminen Herran tulemiselle” tarkoittaa kulttuurin tason kohottamiseksi tehtävää työtä, ei minkään dogmien ja uskontunnustusten julistamista vaan terveen järjen kehittämistä. Kaikki dogmit ovat selityksiä, jotka voivat tyydyttää tietyllä asteella olevaa tietämättömyyttä jonkin aikaa.

³Jos Jeshu (gnostilaisen legendan mukaan) on todella sanonut, että ”jumalan valtakunta on lähellä”, hän ei mitenkään voinut tarkoittaa (kuten yleisesti tulkitaan), että ”tuomiopäivä lähestyy”. Hän oli planeettahierarkian edustaja ja halusi selittää ihmisille, että heistä itsestään riippuu, palaako hierarkia takaisin ja milloin se palaa. Mahdollisuus on usein ollut hyvin lähellä.

⁴”Minä teen kaiken uudeksi.” ”Uusi” tarkoittaa täydelliseksi. ”Olkaa siis te täydelliset, niin kuin teidän isänne, joka on taivaissa, on täydellinen.” Tämä on monadien lopullinen päämäärä aurinkokunnassa. ”Isä” on 43-minä. Mutta myös hänellä on kehitysasteita yläpuolellaan ja on siten suhteellisen epätäydellinen. Samoin ovat kaikki suhteellisen epätäydellisiä, jokainen omalla tasollaan rajallisine kokemuksineen, vielä saavuttamattomine ominaisuuksineen ja kykyineen. Pyrkikää korkeimpaan! Se on täydellisyyttä kullakin erityisellä tasolla. Sanan ”epätäydellisyys” symbolinen käyttö tarkoitti ylittävyyttä molekyylilajeja, jotka on vielä aktivoitava. Tämä näkemys täydellisyydestä kumosi lopullisesti opin synnistä ja uskon elämän demoniseen luonteeseen.

⁵”Monet ovat kutsuttuja, mutta harvat ovat valittuja.” Monet kaipaavat ihanteiden maailmaa, ykseyttä, mutta monista eri syistä he eivät voi vielä toteuttaa näitä ihanteita.

⁶”Antakaa kuolleiden haudata kuolleensa.” Negatiivinen, alentava elämään kelpaamattomiin kohdistettu arvostelu on tarkoitettu niille, jotka eivät kykene työskentelemään myönteisessä hengessä.

⁷”Sinulla ei olisi voimaa, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä.” Vallan väärinkäyttäjät kylvävät paljon huonoa kylvöä, joka heidän on joskus korjattava. Mutta lainvartijat käyttävät heitä kohtalon agentteina ja antaen niiden, jotka ovat kylväneet huonoa kylvöä, kokea huonon korjuunsa. Vallan väärinkäyttäjät ovat näin ollen, kuten Goethen Mefisto asian ilmaisee, ”osa

sitä voimaa, joka aina pyrkii pahaan ja aina palvelee hyvää” (tässä tapauksessa korjuun lakia). He ovat toisin sanoen olemassaolon siivoustyöntekijöitä.

3.19 Muutamia gnostisia symboleja: ”Christos”

¹Sana Christos esiintyi egyptiläisessä sanassa *krst* (muumio, joka asetettiin hautaan). Kreikan kielessä siitä tuli Christos, vihitty, joka symbolisoi ”ylösnousemusta uuteen elämään”, mitä essentiaalitajunnan hankinta merkitsi.

²Gnostiikassa nimitys ”Christos” oli symboli kolmelle täysin erilaiselle ilmiölle: ”persoonalliselle Christokselle”, ”planetaariselle Christokselle” ja ”kosmiselle Christokselle”. ”Persoonallisella Christoksella” tarkoitettiin sitä 43-minää, joka on planeettahierarkian toisen departementin (opetusdepartementin) johtaja. ”Planetaarisella Christoksella” tarkoitettiin toisminää tai essentiaalitajuntaa (46-tajuntaa) sen keskiasemassa 45- ja 47-tajunnan välillä.

³Gnostilaiset kutsuivat Christosta (toistriadia) välittäjäksi jumalan (kolmastriadin) ja ihmisen (ensitriadin) välillä.

⁴”Christos” tarkoittaa viidettä luomakuntaa. Tähän valtakuntaan liittymistä kutsuttiin ”ylösnousemukseksi kuolleista”, vapautumiseksi uudelleensyntymisestä. ”Kuolleet” oli nimitys ihmis-kunnalle. ”Christos teissä”, ”täydellinen Christoksessa”, ”tulla Christokseksi”, ”pukeutua Christokseen”, ”hengellinen syntymä”, ”ristiinnaulittu Christoksen kanssa”, ”Christos elää minussa”.

⁵”Pelastuminen Christoksen kautta” on pääsy essentiaalimaailmaan (Christos-maailmaan), ykseyden maailmaan.

⁶”Se, joka on Christoksessa, on uudesti luotu” tarkoittaa esoteerisesti: se, joka on hankkinut essentiaaliverhon (46), on astunut korkeampaan valtakuntaan.

⁷Monet tekstin kohdat ovat turmeltuneita, mutta avain näiden gnostilaisten ilmaisujen tulkintaan on ”viides luomakunta”.

⁸”Kosminen Christos” viittasi ”involuutioon”, mutta on myös eräs esoteerisessa astrologiassa käytetty ”kiinteää ristiä” (Härän, Leijonan, Skorpionin ja Vesimiehen tähdistöjä) tarkoittava symboli.

⁹Yleisesti ottaen voidaan sanoa, että ”Christoksella” tarkoitetaan korkeimman ja alimman välistä välittävää lenkkiä kosmisessa, aurinkokunnallisessa tai planetaarisessa evoluutiossa. Kuinka vihkiytymättömät kvasignostikot (kirkkoisät) pystyisivät selventämään näitä käsitteitä? Syntyi katkera kiista fiktioista, ja se jatkui, kunnes he pääsivät yksimielisyyteen niistä, jotka teologia oli määritellyt dogmeiksi niiden taustalla olevaa todellisuutta tuntematta.

¹⁰Kokonaisvaltaiseen kehitykseen kuuluu, että departementtien 4–7 yksilöt liittyvät departementtiin 3 ja siirtyvät sen jälkeen departementtiin 1 tai 2. Departementtiin 2 liittyneiden ei tarvitse siirtyä departementtiin 1 meidän toisen asteen aurinkokunnassamme. Tämä kokemus on tarpeen vain niille, jotka kuuluvat kolmannen asteen aurinkokuntiin. Sekä aurinkokunnat että planeetat kuuluvat kosmiseen departementtijakoon, jossa planeettamme kuuluu toiseen departementtiin. Toinen departementti on meidän planeetassamme tärkein. Sen tähden planeettahierarkian toisen departementin, opetusdepartementin, päällikkö (43-minä Christos–Maitreya) on myös koko hierarkian ylin johtaja. Tämän tosiasian väärintulkinnan vuoksi Christos on kristillisessä teologiassa saanut niin keskeisen aseman ”jumalan poikana”. Esoteerinen symboli, ”jumalan poika”, oli nimitys kaikille viidennen luomakunnan jäsenille. Kuudenteen luomakuntaan kuuluvia kutsuttiin ”isäksi”. Näin oli tietysti vain esoteerisessa gnostilaisessa veljeskunnassa, jonka symbolit on vääristelty harhauttaviksi, typeryyskaviksi, elämäntieteisiksi teologisiksi dogmeiksi,

¹¹Myös planeettahallitsija kuuluu toiseen departementtiin, hänen tapauksessaan kolmannen jumaluuskunnan toiseen departementtiin (maailmoissa 29–35).

Hän on saavuttanut maailman 29 ja on siirtymässä neljänteen jumaluuskuntaan (22–28), siten maailmaan 28.

¹²Länsimaalaiset vaativat täsmällisiä tietoja eivätkä sellaisia, jotka jättävät tilaa spekulatioille ja siten väärintulkintoille: tarkat tiedot tai ei mitään. Se, mitä Blavatsky kutsui ”blinds”, on riesa.

3.20 ”Isä” symbolina

¹Legendan mukaan Christos olisi sanonut: ”Minä ja isä olemme yhtä” samoin kuin ”Se, joka on nähnyt minut, on nähnyt isän”, koska hän oli isä, toisin sanoen kolmasminä (kolmastriadiin keskistynyt monadi). Nämä sanonnat ovat tyypillisiä gnostisia symboleja, jotka vihkiytymätömien on täytynyt aina ymmärtää väärin.

²Gnostiikassa kolmastriadia kutsutaan ”isäksi”, toistriadia ”pojaksi” ja ensitriadia ”äidiksi” tai ”pyhäksi hengeksi”. Jokainen 43-minäksi tullut on kolmastriadiin keskistynyt monadi ollen siinä täysivaltainen. Sen tähden hän voi sanoa, jos hän tahtoo ilmaista itseään symbolisesti, että hän on ”yhtä isän kanssa”. Tämä merkitsee myös sitä, että hänellä on vapaa pääsy planeettahallitukseen. Hän ei kuitenkaan ole tasa-arvoinen planeettahallitsijan kanssa, joka kuuluu kolmanteen jumaluuskuntaan (29–35).

³Ainoastaan 43-minät ja korkeammat minät voivat ”rangaistuksesta” kestää planeettahallitsijan värähtelyt, joita muuten on vaimennettava, mikä merkitsee tarpeetonta voimankulutusta. Tässä yhteydessä on tarkoituksetonta puhua ykseydestä, sillä kaikki korkeammat olennot ovat kauan sitten ”liittyneet ykseyteen”, tulleet tietoisiksi kaiken ykseydestä kosmisessa kokonaisuudessa.

⁴”Kukaan ei tule isän luo muutoin kuin minun kauttani.” Kukaan ei saavuta kuudetta luomakuntaa (isää) muutoin kuin viidennen luomakunnan (pojan) kautta. Kukaan ei saavuta jumaluusastetta muutoin kuin ykseysasteen, jumalallisen rakkauden kautta. Ensitriadissa oleva monadi ei voi saavuttaa kolmastriadia muutoin kuin toistriadin kautta.

3.21 Triadien ja korkeampien maailmojen symboliikka

¹Gnostilaisessa symboliikassa ”isä”, ”suuri puuseppä”, tarkoitti kolmastriadia ja maailmoja 43–45; ”poika”, ”christos”, tarkoitti toistriadia ja maailmoja 45–47; ja ”äiti”, Maajaa tai ”pyhä henki”, ensitriadia (kausaaliverhoon suljettuna) ja maailmoja 47–49. ”Isällä”, ”suurella puusepällä”, tarkoitettiin myös erityisesti maailmaa 43 ja siihen kuuluvaa maailmantajuntaa; ja ”pojalla”, ”Christoksella”, maailmaa 46, jota kutsuttiin myös ”jumalan valtakunnaksi”, ”taivaan valtakunnaksi” ja ”pyhien yhteisöksi”. Ihminen (poika) saattoi tulla toisminäksi ensimmäisenä saamiensa kokemusten jälkeen ja planeettahierarkian myöhemmällä avustuksella. Tämä symboliikka viittasi myös todellisuuden kolmeen aspektiin. Isä oli tahto, poika oli tajunta, ja pyhä henki oli aine. Symboli ”aine” tarkoitti alinta maailmaa. Myös gnostikkojen ”henki, sielu ja ruumis” viittasivat kolmeen triadiin. Pelkästään tämän tiedon pitäisi riittää selventämään, kuinka mahdotonta kristillisen dogmijärjestelmän laatineiden kvasignostikkojen oli määritellä nämä termit oikein. Siitä kaikesta tuli yksi ainoa sekasotku.

²Jotkut niistä gnostikoista, jotka Aleksandriassa kirjailivat ne legendat, jotka valittiin Uuden testamentin evankeliumeiksi, kuuluivat juutalaiseen rotuun. Kirjaillessaan he käyttivät mielellään Vanhan testamentin sanontoja ja hyödynsivät olemassa olevia profetioita liittääkseen siten esityksensä luonnollisella tavalla juutalaisten keskuudessa vallitseviin käsitystapoihin, mahdollisesti tarkoituksella saada käännynnäisiä juutalaisten keskuudesta. Planeettahallitsija sai nimityksen ”Jerusalemien kuningas”. Ilmaisulla ”mennä Jerusalemiin” tarkoitettiin, että monadi käyttää triadiketjua saavuttaakseen toistriadin ja lopulta kolmastriadin.

3.22 Ristiinnaulitseminen symbolina

¹Sanalla ”ristiinnaulitseminen” on esoteerisessa symboliikassa kolminkertainen merkitys. Osaksi se merkitsi inkarnaatiota yleensä (”olemassaolon ikuisesti pyörivän pyörän neljä puolta” olivat neljä inkarnaatioverhoa), osaksi sitä inkarnaatiota, jonka aikana minästä tulee essentiaaliminä, osaksi itse prosessia, jossa minä siirtyy ensitriadista toistriadiin, jolloin kausaaliverho, joka siihen saakka on ympäröinyt ensitriadin, hajoaa. Myös ilmaisut ”syntiin langennut” ja ”paratiisista karkotettu” tarkoittivat inkarnaatiota.

²Viimeinen inkarnaatio ihmisenä sisältää samanaikaisesti jäljellä olevan vanhan huonon

kylvön lopullisen korjaamisen. Se tuo mukanaan fyysistä, emotionaalista ja mentaalista kärsimystä, ihmisten hylkäämiseksi joutumista ja usein teloituksen uhriksi joutumisen rikollisena.

³Prosessi, jossa monadi lopullisesti keskistyy toistriaden essentiaaliatomiin, tekee vanhan kausaaliverhon, joka on ollut minän verho läpi koko ihmiskunnan, tarpeettomaksi. Tämä verho sisältää kaikki ne mentaaliatomit, jotka minä on hankkinut kaikkien inkarnaatioidensa aikana, kaikkine inhimillisine kokemuksineen, ominaisuuksineen ja kykyineen. Kaikki tämä häviää prosessissa, ilman että minällä on kokemusta tulevasta korvauksesta. Minä tuntee itsensä ”alastomaksi”, hylätyksi, kaikesta riistetyksi. Tämä on sen tähänastisista kokemuksista kauhein, ja on monia, jotka perääntyvät tästä kokeesta eivätkä uskalla tehdä ylimenoa. ”Korvaus” merkitsee, että minä saa essentiaaliatomisessa tajunnassaan takaisin kaiken, mitä kausaaliverhossa on siihen saakka ollut, ja saa lisäksi pääsyn essentiaalimaailman kollektiivitajuntaan (kaikkietoisuuteen maailmoissa 46–49).

3.23 ”Uudestisyntyminen”, ”pelastus”, ”tie neulansilmän läpi”

¹”Uudestisyntynyt” tarkoitti yksilön pääsyä viidenteen luomakuntaan. Samaa tarkoitettiin myös symbolilla Christos-lapsen syntymä. Uutta tulokasta pidetään lapsena, hänet luetaan pikkuveljien joukkoon tai yhdeksi vähäisimmistä.

²”Lasten kaltaiseksi tuleminen” merkitsee välittömän yksinkertaisuuden hankintaa ja spontaanista elämää vaikutusta tai väärää arvokkuutta ajattelematta.

³”Jumala on rakkaus.” Tämä on hyvin vanha truismi, jonka teologit ovat onnistuneet turmelemaan sovitUSDogmatiikallaan. Me kaikki olemme osallisia kosmiseen kokonaistajuntaan, ja se, joka on hankkinut tietoisien kollektiivitajunnan, on siten ”yhtä kaikkien kanssa”, minä kaikkien muiden minuuksien (monadien, ikiatomien) kanssa.

⁴Planeettahierarkian mukaan ”pelastuksen” symbolin alkuperäinen merkitys on täysin vääristetty. Yksilö pelastuu kahdessa vaiheessa. Ensimmäisessä vaiheessa hänestä on tullut kausaaliminä ja siten ”suvereeni” ihmisen maailmoissa. Toiseen vaiheeseen sisältyy kausaaliverhon purkautuminen, essentiaaliverhon ja essentiaalimaailman yhteisyytajunnan hankinta. Silloin hän on astunut viidenteen luomakuntaan, planeettahierarkiaan, ”jumalan valtakuntaan”.

⁵Pelasta meidät ”synneistämme”, tietämättömyydestä, sokeudesta, kyvyttömyydestä, voimattomuudesta, apatiasta, lamaannuksen tilasta jne.

⁶”Tie neulansilmän läpi” oli eräs esoteerisissa veljeskunnissa symbolisesti käytetty ilmaus monadin siirtymisestä ensitriadista toistriadiin, sieltä kolmastriadiin, siitä monadiketjun (2–49) 43-atomiin (aurinkokunnan korkeimpaan atomiin), 43-atomista kosmiseen 42-atomiin jne.

⁷”Neulansilmä” on ehkä liian karkeasti sanottu monadin kaltaiselle hienolle atomille, mutta vaikutti ahtaalta yksinkertaisemmille sielun käsitteille. Kyse oli ennen kaikkea vaikeusasteesta, johon he tahtoivat symbolin avulla viitata. Ylimenot vaativat korkeinta tehokkuutta, ja se on hyvin vaivalloinen tie, niin vaikea, että edes kosmisissa maailmoissa monadi ei saavuta korkeammalle ilman ”voimaa ylhäältä”.

⁸Ylimenoa neljänneestä luomakunnasta viidenteen gnostilaiset kutsuivat ”apostoliseksi suksessioksi”. Tietenkin tämä symboli on tulkittu väärin kuten kaikki muut.

3.24 Synti

¹Synti eli paha on kaikkea alempaa, kaikkea, mikä on yksilön todellisen tason alapuolella. Synnit eivät ole ”rikoksia ääretöntä olentoa vastaan”, vaan virheitä ykseyden ja elämänlakien suhteen. Syntien anteeksiantamusta emme saa nauttimalla katumuksesta, tekeytymällä turhaan elämään kelpaamattomiksi hermoraunioiksi kaikenlaisilla itsesyytöksillä, vaan lakkaamalla tekemästä sitä, minkä itse näemme vääräksi.

²Kuvitelma synnistä asettaa ylitsepääsemättömän esteen yksilön välttämättömälle itsetoteutusta koskevalle työlle ja katkaisee hänen yhteytensä jumalalliseen.

³Tätä yksinkertaista asianlaitaa ja iskostetun syyllisyyskompleksin kieroutuneisuutta

selventää vertaus eksyneestä pojasta, josta hänen palattuaan isänsä taloon tulee kunniavieras. Niin pian kuin yksilö on asettunut ykseydenlain alaiseksi ja elää auttaakseen ja palvellackseen, hänen virheellinen asenteensa ykseyteen lakkaa.

⁴Vertauksen ”tuhlaajapojasta” elämäntietämättömyys on vääristänyt, kuten kaikki muutkin esoteeriset vertaukset. Rikkiviisaus uskoo pystyvänsä tulkitsemaan evankeliumit. ”Tuhlaaja-poika” ei ole ”kadonnut” vaan eksynyt. Ja eksynyt on varsinkin uskonnollinen ihminen, joka tuomitsee jonkin henkilön kadonneeksi. Vielä ei ole ymmärretty, että vertaus eksyneestä viittaa koko ihmiskuntaan.

⁵”Syntien anteeksiantamus” on vapautumista samaistumisesta alempaan. Mutta syntien anteeksiantamus ei tarkoita Lain kumoamista. Se oppi on saatanallinen. Synnit ovat vastoin elämänlakeja tehtyjä virheitä. Me saamme tilaisuuksia hyvittää ne tulevissa inkarnaatioissa.

⁶Teologit ovat täysin kadottaneet ymmärtämyksen sille, mitä gnostikot kutsuivat ”syntien anteeksiantamukseksi”. Jos yksilöön on iskostettu mustan loosin fiktio synnistä rikoksena jumalallista olentoa vastaan, hänet on psykologisesti vapautettava tästä pelottavasta taakasta. Gnostikoiden ”synnistä vapautumisen” tuloksena oli, ettei yksilö enää ajatellut menneisyyttään, eikä menneisyys monine virheineen enää kiusannut häntä. Muisto menneistä tapahtumista pyyhkiytyi pois, ja ”pelastuneelle” opetettiin, ettei ”koskaan pidä katsoa taakseen”. Kaikki tajunnan tarkkailema entinen elpyy vanhoissa komplekseissa. Myös eräs oppilaisuuden ensimmäisistä edellytyksistä on, että oppilaskokelas on oppinut niin paljon ajatusten hallintaa, ettei hän koskaan katso taakseen.

⁷Teologit, joilta puuttuu kaikki edellytykset tulkita Raamattua, ovat tietenkin muotoilleet kaikki kuviteltavissa olevat käsitykset siitä, mitä ”synti pyhää henkeä vastaan” voisi tarkoittaa. Vain esoteerikot voivat tulkita tämän symbolin oikein.

⁸”Synti pyhää henkeä vastaan” on sitä, että kieltäytyy tunnustamasta elämän ykseyttä ja kieltäytyy lopullisesti liittymästä ykseyteen. Se merkitsee yksilön tietoista, tarkoituksellista, järjestelmällisesti toteutettua aikomusta ”luopua inhimillisyydestään”, osallisuudestaan ykseyteen, katkaista yhteys alemman kausaaliverhon ja siihen sisältyvän alimman triadin sekä suuremman kausaaliverhon ja siihen sisältyvien korkeampien triadien välillä. Sen jälkeen ei ole enää mitään toivetta palauttaa yhteyttä.

⁹Ilmaisu ”sitä syntiä ei voi antaa anteeksi, ei tällä eikä tulevalla aionilla” tarkoittaa, että jos yksilön suurempi kausaaliverho on viimein lopullisesti hajonnut, hänen täytyy evoluution kuluessa hankkia uusi verho sen jälkeen, kun hän on viimeiseen jyvään korjannut kaiken sen huonon kylvön, jonka hän kylvi ”sieluttomana” minänä.

¹⁰Atlantislaista alkuperää olevassa symbolisessa tarinassa (jonka juutalaisten löysivät Babylonian temppeliarkistoista) ”Salomo” tarkoitti ihmismonadia ja ”temppeli” kausaaliverhoa. Tähän legendaan liittyi gnostilainen sanonta ”pyhän hengen temppelistä” ihmisen asuinpaikkana.

3.25 ”Kynnyksen vartija”

¹Aitojen gnostikkojen symboli, ”kynnyksen vartija”, on eräs niistä ikivanhoista symboleista, jotka ovat askarruttaneet mielikuvitusta ja joista tietenkin kaiken idiotisoiva spekulatio on pitänyt huolen. Alun perin se tarkoitti aivan yksinkertaisesti ihmistä, joka ihmiselle mahdollisen tajunnan (47:4–49:7) hankittuaan oli täydellistynyt persoonallisuutena ennen kausaaliminäksi tuloaan. Silloin hän edessään on valinta, joko olla oma herransa, kaikkivoipa ihmisten maailmoissa, tai luopua suvereenisuudestaan ja tulla elämän palvelijaksi. Myöhemmin symboli sai myös muita merkityksiä.

²Näin ollen ”vartija” on symbolinen nimitys sille, mikä on alemmassa valtakunnassa olevan yksilön ja hänen korkeamman jatkoelämänsä välillä esteenä, sille, minkä hän on karsinut pois, kun se on lopulta hallittu. Ihmisen suhteen kyse on hänen ensitriadistaan ja triadiverhostaan, myöhemmin hänen kausaaliverhostaan, paljon myöhemmin hänen toistriadistaan. jne. Suuressa vapautumisprosessissa symboli viittaa siten seuraavaan kehitystasoon.

³Kaikkien järjestelmien vaarana on, että ne sitovat ajatuksen johonkin lopulliseen, kun teorioista tehdään jotain muuta kuin väliaikaisia suuntautumisjärjestelmiä, elämän korvikkeita. Siinä mielessä myös järjestelmästä voi tulla ”vartija”, este.

3.26 Tuomionpäivä, paholainen, sovitushri, miekka

¹”Tuomionpäivä”, josta on kirjoitettu niin paljon roskaa – tietämättömyyden pyrkimys saarnata viisauttaan – koittaa, kun emotionaalimaailmassa olevat emotionaalimuodot hajoavat. Ne, jotka eivät silloin kykene elämään mentaalista elämää, saavat syntyä uudelleen niillä aurinkokunnan planeetoilla, joilla emotionaalinen elämä on edelleen mahdollista.

²”Paholainen, maailma ja oma lihamme.” ”Paholainen” on musta loosi. ”Maailma” on joukkojen painostus, yleinen mielipide, kaikilla aloilla vallitseva elämäntietämättömyys. ”Oma lihamme” on niitä huonoja ominaisuuksia, joita olemme hankkineet kaikissa edellisissä inkarnaatioissamme, ominaisuuksia, jotka kaikki yhdessä ilmenevät kieroutuneena elämänvaistona.

³Meidän on puolestamme tultava ”sovitushreiksi” ottamalla ”ristimme” ja kantamalla Jeshun tavoin ”maailman synnit”, kestettävä panettelua, vainoa jne. Vain siten voimme vapautua samaisumisesta alempaan. Tämä liittyy kohtaloon ja korjuuseen.

⁴”Miekalla” gnostisena symbolina oli kaksitahoinen merkitys: Mentaalinen miekka eli kyky erottaa totuus ja valhe, oikea ja väärä. Fyysinen miekka eli kyky vapauttaa tajunta kaikesta, mikä estää sen kehittymistä, kaikesta mikä tahtoo kiinnittää minän fyysisiin asioihin.

3.27 ”Sana”, symboliset numerot

¹Keskeinen esoteerinen symboli, joka edelleen kummittelee, on ”logos”, ”sana”. Olisi korkea aika selventää sen merkitys. Julistettavien oppien tulee olla käsitettäviä. Muutoin niitä ei pitäisi opettaa, sillä silloin väistämättömänä tuloksena ovat mentaaliset virherakennelmat ja käsiteseakaannus. Sana ”Logos” on kaikkien symbolien tavoin saanut jälkeensä monia merkityksiä: olemassaolon liikeaspekti, ääni (vastatineen kaikissa maailmoissa) mahtavimpana energiana, korkeammat jumaluuskunnat, kollektiiviolennot jne.

²”Sana tuli lihaksi”, Logoksesta tuli ihminen, Christos inkarnoitui planeettahallituksen edustajana (”isänä”), tultuaan 43-minäksi ja saatuaan siten vapaan pääsyn planeettahallitukseen (tultuaan ”jumalan pojaksi”).

³”Sana tuli lihaksi” oli myös gnostilainen nimitys täydellistyneelle ”persoonallisuudelle” (verhojen integraatiolle, mentaaliseen suvereenisuudelle inhimilliseen tajuntaan nähden ja persoonallisuuden nöyryydelle kausaalisen tiedon asteittaisen omaksumisen edellä. Tässä ”sana” tarkoitti tietoa todellisuudesta.

⁴Ihminen voi astua viidenteen luomakuntaan, kun kaikki ”puolat” hänen seitsemässä pääkeskuksessaan (chakrat, ”pyörät”) ovat täysin aktiivisia. Näiden puolien kokonaismäärä on 144 000 (4, 6, 10, 12, 16, 96 x 1000). Gnostilaisen sanonnan mukaan tämä on ”pelastetun luku” (Ilmestyskirjassa peitelty ja väärintulkittu, kuten aina)

⁵Pedon numero (666) Ilmestyskirjassa on symboli, josta inhimillisen tietämättömyyden loputon spekulointivimma on tavalliseen tapaan tuottanut kaikenlaista roskapuhetta. Symboli viittaa ihmiseen ja hänen verhojensa kuuteen fyysiseen, kuuteen emotionaaliseen ja kuuteen mentaaliseen molekyyliin. Tämä peto on ihminen, mikä ihmiskunnan olisi pitänyt oppia oivaltamaan, jos voimme ylipäättään oppia mitään historiasta ja meidän aikanamme natsismista, kulttuurikansan kieroutuneisuudesta.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Gnostilaiset symbolit*. Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Elämäntieto Yksi (Livskunskap Ett)*. Suomentanut Irmeli Adelskog. Copyright © 2023 Kustannussäätiö / Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency (www.laurency.com). Kaikki oikeudet pidätetään.

Tarkistettu 2023.05.29.